ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : **బి.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు**

సంపుటి : 13 సంచిక : 07 మార్చి 2008

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక
పేజీలు : 24
గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి
(హైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రూ॥150/-
విడి ప్రతి : రూ॥ 10/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు - 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు - 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

భీమవరం 26-12-07
చించినాడ 17-01-08
మలికిపురం 21-01-08
తాడినాడ 05-02-08

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, 9848716747

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 26-12-2007, భీమవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం ఆధ్యాత్మికజీవితంలోగాని, భౌతికజీవితంలోగాని అభివృద్ధి లోనికి రావాలంటే ముందు మనకు ఆత్మవిశ్వాసం ఉండాలి. మనం తిండి తిన్నా జీర్ణశక్తి సరిగా లేకపోతే రేణింపు ఉండదు అలాగే ఆత్మ విశ్వాసం లేనివారు సాధనచేసినా అభివృద్ధి కనబడదు. ఆత్మ విశ్వాసం లేకపోతే ఆత్మలాభం సాధ్యం కాదు. మీమీద మీరు విశ్వాసం పెంచుకోండి అని స్వామీజీ అనేవారు. మీమీద మీరు విశ్వాసం పెంచుకోకపోతే మీకు జ్ఞానం రాదు, భగవంతుడు తెలియబడడు. ఆత్మ విశ్వాసం ఉన్న వాడికి లోకంలో అందరూ స్నేహితులుగానే కనిపిస్తారు, ఆత్మవిశ్వాసం లేనివాడికి మిత్రులు కూడా విరోధులుగా కనిపిస్తారు, వాడి నీడను చూసి వాడికి భయం వేస్తుంది. అందుచేత మీరు, నేను, మనందరం ఆత్మవిశ్వాసం పెంచు కోవాలి, మన మనస్సు మనకు తీసుకొనివచ్చే కష్టాలు, మన మనస్సు మనకు తీసుకొనివచ్చే అరిష్టాలు ఇతరులు ఎవరూ తీసుకొనిరాలేరు. ఇతరులు ఎవరో కష్టపెడుతున్నారు అని మనం అనుకొంటాము గాని మన మనస్సే మనలను ఎక్కువ కష్టపెడుతుంది. మన మనస్సులో ఇష్టాలు, అయిష్టాలు ఉంటాయి, మనం ప్రయత్నం చేసినా వాటిని బయటకు గెంటలేక పోతున్నాము. మనస్సులో ఉన్న గుణాలు, దాని తాలుక ఆందోళన మనలను వెంటాడటం వలన మన లోపల శాంతి ఉన్నా అది మనచేతికి అందటం లేదు.

ఆకాశంలో తిరిగే పక్షులకు గూడులు ఉన్నాయి, నాకు ఆ గూడు కూడా లేదు అయినా నేను శాంతిగానే ఉన్నాను అంటాడు ఏసు. కొంత మంది అన్నీ ఉండి కూడా అశాంతిగా ఉంటారు, కొంతమందికి ఏమీ లేకపోయినా శాంతిగా ఉంటారు అదే క్రీస్తు చెప్పేమాట. ఆయన శాంతిగా

ఉండటమే కాదు, హద్దులు లేకుండా మానవజాతిని ప్రేమించాడు. ఆయన శరీరం శిలువ వేయబడింది. ఆయన ఏమీ పొరపాటు చేయకపోయినా, ఆయనకు శిక్ష వేస్తూ ఉంటే దానిని ప్రతిఘటించలేదు. ఆయన శరీరానికి శిలువ వేసిన తరువాత, ప్రాణం విడిచిపెట్టాక మూడవరోజున మరల సజీవుడై వచ్చాడు, అంటే శరీరానికి మరణం ఉన్నా లోపల ఉన్న వస్తువుకు మరణం లేదు అని నిరూపించాడు. ఏసుక్రీస్తును శిలువ వేసేటప్పుడు దేహబాధ భరించలేక ఓ ప్రభువా! నన్ను మరిచిపోయావా అన్నాడు ఏసు. మరల వెంటనే రెండవవాక్యంలో మరచి పోయావా అంటున్నాను ఏమిటి? నేను నాతండ్రి వేరుకాదు, ఆయన నేను ఒక్కటే అన్నాడు, అప్పుడు ఆ చివరిఘడియలో అద్వైతానుభవాన్ని, అమృతానుభవాన్ని అందుకొన్నాడు ఏసు అన్నారు భగవాన్. భక్తుడు కంప్లైంట్ చెయ్యవచ్చు, జ్ఞానికి కంప్లైంట్ కూడా ఉండదు, వస్తువు తానై ఉన్నవాడు కంప్లైంట్ చెయ్యడు. బాహ్యంగా మనం ఎన్ని ఘనకార్యాలు సాధించినా అవి కాల ప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోయి, ఒక్క ముక్తి సుఖం మాత్రమే శాశ్వతంగా ఉంటుంది. ఏసుక్రీస్తు శరీరానికి ఎలా శిలువ వేసారో అలాగ దేహము నేను అనే తలంపుకు శిలువ వెయ్యాలి అన్నారు భగవాన్. దేహబుద్ధికి ఎవడైతే శిలువ వేసాడో, ఎవడైతే సాధనచేసి దేహబుద్ధిని తొలగించు కొన్నాడో వాడే మహాజ్ఞాని అవుతాడు.

మనకు నేను, నాది అనే రెండుతలంపులు బలీయంగా ఉన్నాయి. ఈ రెండుతలంపులు లేని బ్రహ్మపదార్ధాన్ని తెలుసుకొనేవరకు ఆజన్మకాజన్మ ఈ రెండు తలంపులు మనలను వెంటాడుతూ ఉంటాయి. క్రీస్తు గొర్రెలను కాసాడు, కృష్ణుడు ఆవులను కాసాడు అంటే ఆ ఆవులు, గొర్రెలు మనమే. ఈ జీవకోటికి వాళ్ళు కాపలాదారులు. మందలోనుండి తప్పిపోయిన గొర్రె అంటే ఏసుకు బాగా ఇష్టం. మంచి మార్గాన్ని విడిచిపెట్టి చెడిపోయాడు, వాడిని ఎలా ఉద్ధరించాలి అని తన ప్రేమను, శాంతిని ఇచ్చి ఆ తప్పిపోయిన జీవుడిని రక్షించటానికి ప్రయత్నం చేసాడు, వాడే దేవుడు, వాడే దేవుని కుమారుడు. మనం తప్పిపోయిన వారిని వదిలేస్తాము, బాగాఉన్నవారి చుట్టూ తిరిగి భజన చేస్తాము, ఇదీ మనం నేర్చుకొన్నది. చైతన్యం ఒక్కటే. మనం నారాయణ అనవచ్చు, క్రైస్తవులు యెహోవా అనవచ్చు, ముస్లింలు అల్లా అనవచ్చు ఎలా పిలిచినా ఉన్న వస్తువు ఒక్కటే. ఆ వస్తువు హిందువులకు వేరు, క్రైస్తవులకు వేరు, ముస్లింలకు వేరు కాదు. ఉన్నది ఒక్కటే. ఆ వస్తువు హిందువులకు ఎంత నిజమో, క్రైస్తవులకు అంతే నిజం. దానిని రకరకాల పేర్లు పెట్టి పిలుస్తున్నారు. మతాలు వేరు, మార్గాలు వేరుకాని గమ్యం ఒక్కటే. సత్యవస్తువును ఎరుకలోనికి తెచ్చుకోకుండా ఎవడికీ సుఖం లేదు, శాంతి లేదు. మన హృదయంలో శాంతి ఉంది, దానిని మనం అందుకోకుండా మన మనస్సే అడ్డువస్తోంది అని మనకు తెలియటం లేదు. అసలు ఎల్‌కెజీ సబ్జక్టు కూడా మనకు తెలియటం లేదు. మన

అలవాట్లయొక్క వేగం వలన, మనస్సు వలన మన లోపలఉన్న సత్యవస్తువు మనకు తెలియటం లేదు అని అర్థం చేసుకోకుండా దానికి వారు కారణం, వీరు కారణం, మతాలు కారణం, కులాలు కారణం అంటున్నాము. ఈ దేశంలో కులాలు, మతాలు ఎక్కువ అయిపోయినాయి. అందుకే ఈ అశాంతి అంటారు. శాంతి అనేది బయటనుండి వచ్చేదికాదు, శాంతి లోపలనుండే వస్తుంది. కులాలతో సంబంధం లేకుండా అనేక సమాజాలు, దేశాలు ఉన్నాయి. మరి అక్కడ శాంతిగా ఉన్నారా అంటే శాంతిగా లేరు. ఏదో వంపు పెట్టుకొని ఈ అశాంతికి కులాలు, మతాలు కారణం అనుకొంటున్నారుకాని, వీటి అన్నింటికి మన మనస్సే కారణం, మన బుద్ధిపాడైపోయి మనం భ్రష్టులం అయిపోయాము అని తెలియక ఈ కులాలమీద, మతాలమీద ఆరోపిస్తున్నాము. మన బుద్ధిని బాగుచేసుకోకపోతే స్పష్టతరాదు. భగవంతుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే నాకు ఇష్టమైన పనులు చేస్తూ ఉంటే, నన్ను స్మరిస్తూ ఉంటే ఉన్న వస్తువును ఉన్నట్లుగా గ్రహించేబుద్ధిని మీకు ప్రసాదిస్తాను అని చెప్పాడు. జ్ఞానం సంపాదించటానికి జిజ్ఞాస ఉంటే సరిపోతుంది. చదువుకోవాలనే కాంక్ష ఉంటే బహుబీద కుటుంబంలో జన్మించినవారు కష్టపడి చదువుకొని సుప్రీంకోర్టు జడ్జీలు అయినవారు ఉన్నారు అంటే ఆ కృతనిశ్చయం ముందు వాళ్ళకి బీదరకం అడ్డురాదు. ధనం ఉండటం, పేదరికం ఇవిఅన్నీ అవుట్‌సైడ్ గొడవలు. ఈ అవుట్‌సైడ్ గొడవలను చూసి అంతర్యామి మోసపోడు. ఆయన నీ ప్రవర్తన చూస్తాడు, నీ మనస్సు అణిగిందో లేదో చూస్తాడు, దాన ధర్మాలు మంచివే, వాటి వలననే నీకు ఆత్మసాక్షాత్కారం కాదు, ఇవి అన్నీ సెకండరీ, నీ మనస్సును, దేహాన్ని నియమించుకొని పునర్జన్మ కారణాలైన కామక్రోధముల నుండి విడుదల పొందటం వలన నీకు సాక్షాత్కారం కలుగుతుంది.

మనం ఎంతసేపు ఈ లోకాన్ని ఎంజాయ్‌చేయాలి అని చూస్తున్నాము. నీ ఇంద్రియాలు, మనస్సు ఎంజాయ్‌మెంట్ మీద ఉన్నాయి. మనకు పెర్‌ఫెక్షన్ గొడవలేదు. ఈ ఎంజాయ్‌మెంట్ అంతా భవిష్యత్‌లో దుఃఖంగా మారిపోతుంది అని తెలియకపోవటం వలన ఎంజాయ్‌చెయ్యాలి అనుకొంటున్నాము. ఎంజాయ్ చేసేది నీ మనస్సు. అది ఇలా ఎంజాయ్ చేసి, ఎంజాయ్ చేసి నరకలోకంలో కూరుకొనిపోయేలాగ చేస్తుంది. నేను లోపల ఉన్నాను, నాకు బయట ప్రపంచం ఉంది, ఎక్కడో వైకుంఠంలో దేవుడు ఉన్నాడు అని ఈ బేదబుద్ధిని కల్పించేది మనస్సే. మనస్సు అణగితే అంతా నీవే, నీకు భిన్నంగా ఏదీ లేదు, ద్వైతభావన ఉండదు. ద్వైతభావన ఎప్పుడైతే వచ్చిందో నీకు భయం వస్తుంది, అసూయ వస్తుంది, కోరిక వస్తుంది, సర్వ అరిష్టాలకు ద్వైత భావనే కారణం. మా కుటుంబ పరిస్థితులు బాగాలేదు, మాకు దుఃఖంగా ఉంది అని ఎవరైనా భగవాన్‌తో అంటే కుటుంబ పరిస్థితులు బాగాలేకపోవటం, మీకు దుఃఖం రావటం ఇవి అన్నీ కలిసి మీ మొఖాన్ని భగవంతుడివైపుకు తిప్పితే అంతవరకూ అవి అన్నీ మంచివే కదా అన్నారు.

దుఃఖం, దారిద్ర్యం కూడా చెడ్డవికాదు, అవి కొన్ని పాఠాలు నేర్పుతాయి. నీ సంసారపరిస్థితులు బాగుంటే అది మంచికల, సంసారపరిస్థితులు బాగాలేకపోతే అది చెడ్డకల, ఇది అంతా స్వప్న సమానము. భగవంతుడిని నేను తెలుసుకోవాలి, నేను తెలుసుకోవాలి అంటే ఆయన తెలియబడడు. ఆయన నీకంటే తెలివైనవాడు. నువ్వు కించజ్ఞుడవు, ఆయన సర్వజ్ఞుడు. ఆయన ఎవరికి తెలియబడాలి అనుకొంటాడో వాడికి మాత్రమే తెలియబడతాడు. నువ్వు అనుకొన్నంత మాత్రంచేత ఆయన తెలియబడడు, నీ కోరిక వల్ల ఆయన తెలియబడడు, ఆయన తెలియబడాలి అనుకొంటే నీ కోరికతో సంబంధం లేకుండా తెలియబడతాడు. చిన్నతనంనుండి నీవు సాధన చేసుకోవాలి. చిన్నతనం నుండి సాధన చేసుకొంటే నీకు స్టేండర్డ్ బాగుంటుంది. సత్వగుణం ఉన్నవాడే ఎక్కువ సత్కర్మ చేయగలడు. రజోగుణం ఉన్నవాడు, తమోగుణం ఉన్నవాడు ఏదైనా మంచిపనిచేసినా ఇచ్చినవాడు సుఖపడడు, తీసుకొన్నవాడు సుఖపడడు. అవినీతిలేని అభివృద్ధి వలన సుఖపడతారు గాని అవినీతితో కూడిన అభివృద్ధి వలన ఎవరూ సుఖపడరు, వారికి శాంతిలేదు, ఆనందం లేదు ఇది బాగా జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. ఎవరో మనలను బాధపెడుతున్నారు అని ఇతరులమీద పెడతాముగాని మన అజ్ఞానమే మనకు ఎక్కువ క్షోభను తీసుకొనివస్తుంది.

కొంతమందికి ఈశ్వరుడిపట్ల సజీవమైన విశ్వాసం ఉంటుంది. ప్రహ్లాదుడు, ధృవుడు ఇటువంటివారు. ఎవడికైతే ఈశ్వరుడిపట్ల సజీవమైన విశ్వాసం ఉందో, ఈ పుస్తకం నా చేతిలో ఎలా ఉందో వాడు ఈశ్వరుడి చేతిలో పనిముట్టుకింద ఉంటాడు. భగవంతుడు ఏమని చెప్పాడు అంటే నీ మనస్సును, నీ బుద్ధిని నువ్వు బాగుచేసుకో. అది జ్ఞానమార్గం. నువ్వు బాగుచేసుకోలేకపోతున్నావు అనుకో అది నాకు ఇచ్చేయి అంటే నీ బుద్ధిని, నీ మనస్సును నాకు ఇచ్చేయి నేను బాగుచేసి పెడతాను, అది శరణాగతి మార్గం. మనం అదీ చేయటంలేదు, ఇదీ చేయటం లేదు. మనం బాగుచేసుకోము, ఈశ్వరుడికి స్వాధీనం చెయ్యము, మన పరిస్థితి ఇలా ఉంది. నాకు పుష్పం సమర్పించు, పత్రం సమర్పించు, ఫలం సమర్పించు అని భగవంతుడు చెపుతాడు. ఎందుచేతనంటే ఇలా నేర్పితే ఎప్పటికైనా మన మనస్సును సమర్పించే అలవాటు వస్తుంది. మనం ఏదైతే నేను, నేను అంటున్నామో ఆ నేనును తీసుకొని వెళ్ళి ఈశ్వరుని పాదాల దగ్గర ఉంచితే, నీ ఇష్టమే నా ఇష్టం, నీ సంకల్పమే నా సంకల్పం అని ఎప్పుడైతే స్థిరపడిందో అప్పుడు ముందు వాడికి దుఃఖం ఆరిపోతుంది, అశాంతి ఆరిపోతుంది. ఇక్కడ పెర్సన్ ఉంటే పెర్సనల్ ప్లెజర్ వస్తుంది, పెర్సన్ ఉన్నప్పుడు పెర్సనల్ పెయిన్ వస్తుంది. ఎవడైతే దైవాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొన్నాడో వాడికి పెర్సనల్ పెయిన్ ఉండదు, పెర్సనల్ ప్లెజర్ ఉండదు ఎందుచేతనంటే అక్కడ పెర్సన్ పత్తా లేకుండా పోతాడు. నిద్రలోనుండి జాగ్రదవస్థలోనికి వచ్చేటప్పటికి మనకు మెలకువ ఎలా వస్తుందో అలాగ మీరు ఏదిగా ఉన్నారో దానిలోకి మెలకువ

రావాలి. అదే నిజమైన పుట్టినరోజు. ఇప్పడు మనవి దొంగచావులు, దొంగపుట్టుకలు. నేను పుట్టాను అనుకొనే వాడు చనిపోతాడు, నేను చనిపోతున్నాను అనుకొనే వాడు పుడతాడు. ఈ రెండింటితో సంబంధం లేని సద్వస్తువు ఒకటి ఉంది. ఆ సద్వస్తువు మీకు ఎరుకలోనికి వస్తే దానికి చావులేదు, పుట్టుకలేదు కాబట్టి మీరు మరణంలేని స్థితిని పొందుతారు, అమృతానుభవాన్ని పొందుతారు.

మనకు ఎప్పడైనా రోగం వస్తుంది, తగ్గిపోతుంది, దాటిపోయాము అనుకొంటాము. ఇలా ఎన్నిసార్లు దాటిపోయినా ఏదో రోజున ఈ దేహం దహించబడవలసిందే. రోజూ వెన్నపూస, పెరుగు వేసుకొని అన్నం తిన్నా, మీరు పది అంతస్థుల మేడలో ఉన్నా ఈ దేహం దహించ బడవలసిందే ఎందుచేతనంటే దహింపబడటానికే ఈ దేహం వచ్చింది. అసలు మనం మనస్సును ఎనాలసిస్ చేయటం లేదు. మన అశాంతికి, దుఃఖానికి మన మనస్సే కారణం అన్న సంగతి మనకు తెలియటం లేదు, అది తెలిస్తే అందులోనుండి బయటకు రావటానికి ప్రయత్నం చేస్తాము. నీవు ఎన్ని వేదాలు చదివినా, శాస్త్రాలు చదివినా, యజ్ఞయాగాదులు చేసినా వీటన్నిటి సారాంశం ఏమిటి అంటే నీ మనస్సును స్వాధీనం చేసుకో, నీ మనస్సును స్నేహితుడిగా చేసుకొని దానిని అదుపులో పెట్టుకొని దానికి లోచూపు నేర్పు అని చెపుతున్నాయి. నువ్వు ఆపని చెయ్యటం మానేసి ఎన్నాళ్ళు చదువుతావు, ఇంక చదవటమే పనా. చదువవలెను, చదువవలెను చావులేని చదువు చదువవలెను అని ప్రహ్లాదుడు చెప్పాడు. అంటే అమృతానుభవం పొందే చదువు చదవాలి. ఏ వస్తువుకైతే చావులేదో దానిని ఎరుకలోనికి తెచ్చుకోవటమే నిజమైన చదువు. తలంపు లేకుండా మాటరాదు, తలంపులేకుండా పని ఉండదు. ముందు తలంపు వచ్చాక మాట వస్తుంది, తలంపు వచ్చాక పని చేస్తాము. అందుచేత ముందు నీవు చేయవలసింది ఏమిటి అంటే ఆ తలంపులను పరమపవిత్రంగా కాపాడుకో. నీకు వచ్చే తలంపులు పరమపవిత్రంగా ఉండేటట్లు నువ్వు చూసుకోగలిగితే అప్పడు మాట పవిత్రంగా ఉంటుంది, చేత పవిత్రంగా ఉంటుంది. నువ్వు సుఖపడతావు, నువ్వు ఏదైనా సత్కర్మ చేస్తే నీ ద్వారా వారు సుఖపడతారు. పరమపవిత్రుడు అయిన వాడికే ఈశ్వరుడు గోచరిస్తాడు. క్రిస్టమస్ రోజున మనం నేర్చుకోవలసింది ఏమిటి అంటే ఏసుక్రీస్తు శరీరాన్ని ఎలా శిలువ వేసారో అలాగ మన దేహాభిమానాన్ని, శవబుద్ధిని శిలువవేయాలి. అప్పడు వాడు మహాజ్ఞాని అవుతాడు. దేహాన్ని శిలువవేయటం కాదు, దేహబుద్ధిని శిలువవేయాలి అదీ క్రిస్టమస్ సందేశం.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 17-01-2008, చించినాడ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం ఎవరినైనా ప్రేమించాలంటే మనలో ప్రేమ ఉంటే ఎవరినైనా ప్రేమించగలము.